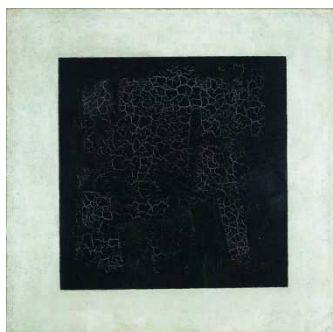

Darwinova hlava

Petr Bureš – obrazy

Tématem výstavy Petra Bureše se stal námět hlavy. Jde o praktickou exhibici schopností autora pracovat s jedním tématem, ale přesto v rozptýlu umožňujícím mu malířsky akcentovat jednotlivé prvky jeho osobního stylu oscilujícího mezi velkoformátovým komiksovým přístupem a inspirací v arabských a perských iluminovaných rukopisech druhé poloviny 2. tisíciletí n. l. Za ikonickými tvářemi, jejichž archaičnost je podpořena právě Burešovou osobní manýrou, lze tušit individuální, či kolektivní zkušenost skupiny lidí, jejichž poselství se váže spíše než k životnímu optimismu, ke vzdáleným varováním s historickou zkušeností lidí, žijících v napětí a nucených předvídat nepředvídatelné. Když jsme s Petrem Burešem rozprávěli na téma: „O čem to je?“, dobrali jsme se v podstatě k tomu, že obsah jeho děl je znepokojivě neurčitý právě pro jejich podstatu, pracující s negativním vymezením. K myšlenému jsou přikládány šipky v takové houšťce, až plocha kolem definovaného ztmavne a obsah je nepojmenovaně, jako bílé místo, vysvícen, ne nepodoben negativu Malevičova „Černého čtverce“. Nemalou roli pro atmosféru Burešových obrazů hraje fakt jeho záliby v černé absurditě a pitoresknosti románů českého spisovatele Ladislava Fuchse.

Autor vystavuje čtyři tematické celky. Triptych „**Ruce vzůru**“ představuje panenky s hypnotickými očima, jejichž hloubka je definována invariantami prázdnoty, vyhleděnosti, snad z traumat, která tito váleční bubeničci v papírových čepicích nesou. Diptych nabírá na významech v aktuálnosti dneška a dětských vojáků bojujících na stranách často nesmyslných konfliktů a jejich globálního dopadu. Ve vztahu, k panenkám – dětem, protipólním leží diptych „**Pár**“ zobrazující krále a královnu, jak lze neomylně poznat podle korunovačních insignií. Tyto pomazané hlavy však mají setřenou mimiku tváří. Jako by se pod korunami, právem majestátu, promítaly všechny osobnosti, v jejichž jménu přinejmenším bubnovaly nejen význačné osobnosti, ale i všelici „synové pluků“. „**Manažerův sen**“ je dílem, které dává do protiváhy, jako varování, fakt, že cesta do pekla je dlážděna často neskutečně dobrými úmysly. Idea, symbolizovaná ptákem, se mění v krvelačného hlavoklova hitchcockovského ražení vedoucího svého duchovního otce k chrlení končícímu patrně naprostým vyhořením. Vědomí tohoto faktu se zračí v očích podobizen darwinových, provedených v maximalizovaném měřítku. Právě jakási únava v očích tohoto vědce zaujala Petra Bureše a přivedla jej ke zpodobnění ducha, který na dlouhou dobu předurčil diskusi o původu člověka. Jako by vševědouce pohled tváří v tvář bádání o původu druhů vědomě dekonstruoval postavení člověka, jako pána tvorstva, se vzdáleným vědomím jeho malosti a nicotnosti před tváří Boha. Diptych „**Darwinova hlava**“ hermeneuticky uzavírá výstavu a dává jí název, který stojí na začátku tohoto skromného příspěvku k tvorbě Petra Bureše.

Přeji vám kvalitní vizuální zážitek s díly Petra Bureše a HLAVNĚ pevné nervy zde, v Platiniu, i na vašich dalších cestách.

Petr Němec 2016